

[Landbrugsministeren]

landbrugets produkter. Jeg vil godt sætte en meget kraftig streg under, at det synspunkt vil ligge mig meget stærkt på sinde i mit videre arbejde i landbrugsministeriet.

Det fører mig til at sige til hr. Henning Nielsen, uden at jeg skal trampe rundt i forhistorien med hensyn til forbrugernes deltagelse eller ej, at der har været rejst spørgsmål om, at Forbrugerrådet ikke var blevet hørt om lovforslaget. Det er imidlertid ikke rigtigt. Forbrugerrådet blev den 5. februar 1986 af landbrugsministeriet hørt om forslag til lov om kød, samme dag som alle andre blev hørt. Jeg er godt klar over, at man fra Forbrugerrådets side har haft nogle synspunkter på denne sag, og jeg skal indskrænke mig til at fortælle, at jeg allerede umiddelbart efter, at jeg tiltrådte, har haft et møde med Forbrugerrådet. Jeg skal så også indskrænke mig til at sige, at jeg synes, den samtale lovede overordentlig godt for det videre samarbejde. Jeg er nu altså også vidende om, at Forbrugerrådet og landbrugsministeriet i høj grad tidlige har kunnet tale sammen om tingene, og det er bestemt min hensigt, at det skal videreføres, og derfor var jeg glad for den snak, vi havde forleden dag med Forbrugerrådets formand.

Hr. Henning Nielsen talte om betænkelighederne ved flytning af opgaver fra miljøministeriet over til landbrugsministeriet. Det er selvfølgelig et synspunkt, jeg har hørt, men jeg må sige, at jeg nu altså ikke rigtig kan dele synspunktet. Det er jo sådan, at en væsentlig del af dette arbejde allerede foregår i landbrugsministeriet, og så er det vel ikke rimeligt, at kontrollen med kød skal ligge i miljøministeriet. Selvfølgelig er det da rigtigt, som hr. Henning Nielsen sagde, at man kan samarbejde på tværs af ministerierne – det kan man da altid, og det gør vi jo i mange sammenhænge – men det var dog bedre, at tingene var samlet i ét ministerium. Vi ved godt, at så går tingene ofte meget lettere, selv om samarbejdet mellem to ministerier kan være aldrig så godt.

Jeg er ganske enig med hr. Rønholdt eller i hvert tilfælde den kilde, som hr. Rønholdt citerede, og som sagde, at der ikke er grund til at lave administrative problemer, hvis det kan undgås. Vi repræsenterer jo en regering, som går ind for regelforenkling, og jeg mener faktisk, at der her er tale om, at den overflytning, der sker til landbrugsministeri-

et, er ganske i overensstemmelse med de overordnede ønsker, regeringen i øvrigt har om en regelforenkling og en så let administration af tingene som muligt. Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at overflytningen sker i fantastisk god overensstemmelse med miljøministeren og miljøministeriet, og det siger måske også lidt om, at det er meget fornuftigt, det, der her sker.

Til fru Birthe Hansen skal jeg sige, at jeg ikke skal træde mere rundt i spørgsmålet om Forbrugerrådets deltagelse eller ej, idet det jo sådan set er forhistorie også fra min side. Jeg skal bare henvise til, at jeg har snakket med Forbrugerrådet, og vi var enige om, at vi skal have et godt og tæt samarbejde med hinanden.

Jeg skal endnu en gang gentage, at det er meget vigtigt for mig at understrege, at vi er så påpasselige med de varer, vi sælger til forbrugerne, som overhovedet muligt, fordi det som sagt er forudsætningen for, at landbruget kan bevare og udbygge tilliden mellem erhverv og kunder. Hvis den tillid ikke er til stede, ja, så har erhvervets produktion i virkeligheden ikke så forfærdelig megen mening.

Til fru Birthe Hansens konkrete spørgsmål skal jeg sige, at det ikke er min hensigt med loven at gå ind over de forhandlingsrettigheder, som man i øvrigt har. Det håber jeg er svar nok på nuværende tidspunkt; ellers vil jeg gerne have lejlighed til at uddybe det senere.

Jeg skal også sige til hr. Larsen-Ledet om samme tema, som jeg havde oppe før, at jeg er ganske enig i, at det er meget vigtigt for vores landbrugs omdømme, men også for vores lands omdømme, at vi har en så god kvalitetskontrol som overhovedet muligt. Det er det eneste anstændige over for os, der i almindelighed skal spise de varer, som erhvervet leverer, så det synspunkt er jeg ganske enig i. Jeg skal også love hr. Larsen-Ledet, at høringssvarene skal komme over så hurtigt som muligt, så udvalget kan få lejlighed til at se på dem.

Endelig skal jeg sige til hr. Dohrmann, at jeg sandelig er en meget stor og varm tilhænger af den personlige frihed. Det tror jeg hr. Dohrmann vil være ganske klar over; ellers vil jeg i hvert fald gerne sige det her. Men det må nu være sådan, at den personlige frihed ikke må gå ud over hensynet til det, som